

да извършватъ религиозни тръби. Въ дни на свещенли праздници, като: Великденъ, Коледа, както и на храма на черквата „Св. Архангелъ“ и др. Тръвна е наподобявалъ библейския Иерусалимъ съ своя храмъ. Гъмжило народъ се е стичалъ въ Тръвна. Особено е тържественно отпразнувана Пасхата Христова — Възкресение и Архангеловъ день. Отъ сръда на страстната седмица, а даже и отъ Връбница, въ Тръвна ще слѣзатъ кервани коне и кола носящи колибарски семейства съ провизии за 5—10 дневно прибиване въ Тръвна. Тия семейства ще се настанятъ въ близки приятелски или родствени тръвненски къщи. Въ празнично облекло, съ жизнерадостни и весели лица, съ накити и доволство, тая маса богомолци сѫ се трупали да заематъ място въ храма божий, да слушатъ четенето на евангелието, да гледатъ службата въ „Св. Архангелъ“ водена отъ 15—20 свещеници, между които нѣкои бѣловласи старци. Едва ли една десета отъ богомолците ще иматъ възможност да влѣзатъ въ храма Господенъ, 9 десети ще бѣдатъ вънъ отъ зидовете на храма изложени на дъждъ, снѣгъ, вѣтъръ, но сияючи отъ блаженство и доволство. Не по-малко славно се е отпразнувалъ и патрония храмовъ празникъ 8 (21) ноемврий. Тогава се е започвалъ и Тръвненския сборъ, останалъ по традиция отъ незапаметни времена. Църквата „Св. Архангелъ“, макаръ и съ многобройни свещеници едва е могла да извърши въ известни дни религиозни тръби за единъ празниченъ день. Попъ Иовчо е разказвалъ, че въ единъ зименъ недѣленъ денъ преди месни заговѣзни сѫ били венчани седемдесетъ сватби отъ свободните 5—7 души свещеници въ черквата, и последните сватби сѫ били привечеръ едва довършени.

Черквата „Св. Архангелъ“ се е сношавала съ огнищата на Св. Православна Българска църква — Рилския и Светогорския монастири чрезъ тѣхенъ представител въ Тръвна — духовникъ-таксидиотинъ, който е събиралъ известни берии чрезъ черквата;